

[LIII Gyldenkilde]

forbundene fortæller os om dette her, for de har jo gjort så mange erfaringer, at de sagtens kan være behjælpelige.

Dernæst skal jeg sige til den konservative ordfører, at jeg ærlig talt synes, det er lidt strengt, at vi fra Folketingets talerstol smider i hovedet på hinanden, at der her er tale om, at man skal have en klageadgang på grund af nogle nullermænd under en seng. Jeg synes ærlig talt, at det er lidt uværdigt, og det er egentlig også at gøre lidt grin med området, for de handicappede og ældreorganisationer beder altså om, at vi får en eller anden form for klageadgang, fordi de er utilfredse. Men jeg må jo leve med, at De Konservative kan tage det på den måde.

Venstre mener altså, at alt er godt, bare det ligger ude i kommunen, og at det nok skal gå alt sammen, bare der bliver nedsat nogle ældreråd. Det har vi jo også så gode erfaringer med, så jeg skal ikke sige mere om det!

Fremskridtspartiet er enig i målet, men uenig i metoden og vil opfinde et helt nyt klagesystem. Det skal vi jo nok få løst nogle problemer med! Det er jeg lidt ked af, for Fremskridtspartiet er jo sådan set enig i, at der her er et område, der skal gøres noget ved. Vi kan have forskelligt syn på, hvordan det skal gøres, men hr. Tom Behnke fra Fremskridtspartiet ved jo udmærket, at man ved at opbygge et helt nyt klagesystem sikrer, at vi ikke får vedtaget noget som helst i vores tid – om jeg så må sige.

Når det er sagt, skal jeg sige tak til CD's ordfører, fru Bente Juncker, som jo tidligere har været meget opmærksom på de problemstillinger, som er omtalt i dette forslag. Jeg forstod fru Bente Juncker derhen – og det vil jeg gerne have bekræftet – at hendes indlæg indeholdt en opfordring til socialministeren om nu at indlede en møderække med Folketingets partier plus nogle embedsfolk og eventuelt nogle personer fra organisationerne for at finde en afgrænsning af, hvordan vi kan indføre en klagemulighed, så det ikke bliver alt muligt fra havet, der kommer ud af dette her, men at vi finder en løsning.

Det skulle glæde mig, om det var det, fru Bente Juncker sagde, og jeg vil ærlig talt gerne høre, om jeg har forstået det rigtigt. Det tror jeg jeg har, men jeg vil altså gerne have det bekræftet – også af hensyn til socialministeren.

Ikke fordi jeg ikke tror, at socialministeren har lyttet til debatten – slet ikke – men jeg synes, det er vigtigt, at et regeringsparti eller to for den sags skyld synes, at vi skal arbejde grundigt videre med denne sag.

Dernæst vil jeg gerne sige til Kristeligt Folkeparti, at det er Folketinget, der har gennemført den form for ældrepolitik, som føres i dette land, nemlig at de ældre skal blive længst muligt i eget hjem. Det er Folketinget, der via forhandlingerne med f.eks. amterne har været skyld i, at man på næsten samtlige hospitaler i Danmark de senere år har indført metoder, der gør det muligt at undgå længere hospitalsophold i forbindelse med operationer osv., således at patienterne bliver sendt hjem igen meget hurtigt. Det er derfor rigtigt set fra Kristeligt Folkepartis side, at der er et klart større behov, end der har været tidligere på dette område, og det problem løses ikke med, at man bliver enige om at lave en ny aktiveringsordning, for virkeligheden er jo, at den ikke har hjulpet meget – det må vi dog være så ærlige at sige til hinanden.

Hvis der derimod var tale om, at man under de kommunale og amtskommunale forhandlinger ville bede finansministeren om at forhandle på en sådan måde, at det sikres, at kommunerne kan opfylde disse behov, er det muligt, at man kunne reducere den klagemulighed til kun at omfatte visse helt klart definerede forhold. Men at stille det op, som Kristeligt Folkeparti gør, som om dette her drejer sig om to ting, der strider imod hinanden, er lidt ærgerligt, for der er jo tale om et både-og. Det er rigtigt – man behøver ikke at læse mellem linierne, man kan læse direkte af dette lovforslag – at der også er et ressourceproblem, som vi skal have klaret. Det deltager SF meget gerne i at få klaret, men jeg mener ikke, at det behøver at udelukke, at man på klart veldefinerede områder undersøger, hvordan man kan lave en klageadgang, som har været efterlyst meget længe, og som Folketinget i en dagsorden den 24. april 1991 har vedtaget at man skal prøve at finde frem til.

Jeg tror, det var fru Grete Schødt, som sagde, at der står i loven, at man ikke kan anke skønmæssige afgørelser, fordi man ikke skal kunne tilsidesætte skønnet, medmindre det er klart ulovligt. Det er rigtigt, men der er en tilføjelse, nemlig: »eller det er åbenbart urimeligt«.